

ЦАРЕГРАДСКИ ВѢСТНИКЪ

Годишна цѣна:

110 гр. за въ Цареградъ; 130 гр. за по
вонъ и въ Одесса на бенчицы, а на
книги 150 гр. — Огъ Одесса за въ
всички-те мѣста въ Россія плаща ся въ
година-та за пресылка-та на русска-та
поща 2 карбовни.

N° 161.

ИЗДАВАСИ ВЕЛИКА СУВѢТОА.

ОТЪ РЕДАКЦІЯ-ТА.

Ески-Заарски-те жители отъ преди, много
се похваляха за ихната ревностъ камъ граж-
данските ихнни училища; отъ нѣколко време
обаче много хладнокровни камъ тия заведенія
стоятъ, и защо? не знаемъ.

Спомоществователите обаче на Вѣстника,
които двѣ години наредъ бѣха токмо 7, умно-
жиха ся и онаа година бѣха 13, както на вре-
мето бѣхме извѣстили, и сега, ако нѣкои отъ
тѣхъ и да ся оставиха, пакъ обаче други новы
спомоществователи ся подписуватъ. Ето убо
почтени-те ихнни имена :

Г-нъ Иванчо Стояновъ	1
" Манолъ Ивановъ	1
" Еснафъ абаджиски	1
" Х. Господинъ Калджоглу	1
" Х. Георги Стоювъ	1
" Х. Георги Х. Ивановъ	1
" Жиляско Аржевъ и Стоянчо Минчовъ	1
" Стамо Х. Вулчовъ	1
" Компаний Х. Дим. Х. Пенчовъ	1
" Стоянчо Тошоглу	1
" Леко Никовъ (новъ спом.)	1
" Митю Папазоглу (новъ спом.)	1
" Митю попъ Минчовъ (новъ спом.)	1
" Захарій Княжеский	1

14

Въ Къзанлѫкъ ся подписаха още слѣ-
дующите:

Г-нъ Иванчо Христовъ	2
" Церквата св. Тройца въ долината махала	1

Въ Пловдивъ (Фалибе) вземаха первата
година 17 Вѣстника отъ които заплатиха само
13; на втората година вземаха 13 и не плати-
ха освѣнь 8; а сега двѣ години наредъ само
Г-нъ Стоянчо Чомаковъ, лѣкаръ, взема . . . 1

Така и въ Хаскѣй общината взема
само 1

ВАТРЕШНИ НОВННЫ.

По Царска Заповѣдь отъ 21 того (н.).

Бесимъ паша, прежни монастырскій у-
правителъ, наименовася Генералъ Губерна-
торъ на Янина, и, въ тойзи случай, изведеся
на чинъ Везирскій;

Али-Риза паша, прежни скопскій упра-
вителъ, наименовася Генералъ Губернаторъ
на Трикала;

Васифъ-паша, прежни второй управи-
тель на Трикала, наименовася второй руме-
йскій управителъ.

По друга Царска Заповѣдь:

Рашидъ ефедин наименовася членъ со-
вѣта Финанцій, и капу-кехая на Омеръ паша.

ЦАРЕГРАДЪ:

Съ предидущій нашъ листъ извѣстили
бѣхме бракосочитаніе-то, кое-то Н. И. В.
Султанъ-атъ благоизволи да стане между Али
Галипъ паша, и любезна-та по голѣма негова

дщеря Фатма Султана. Но единъ день напредъ
быде и другъ обрядъ на Высока-та Порта,
кой-то е слѣдующій-атъ :

“ Царски войски, великолѣпно облечени
и вооружени, стояха отъ нѣколко време на
В. Порта со свирни, и тогда едно великолѣп-
но сопровожденіе, составляемо отъ пай вер-
ховны-те чиновници, излѣзе на Бахче-Капу-
су съ намѣреніе да отиде на Высока-та
Порта. Въ това сопровожденіе ся намѣрваха:
Единъ отъ Султански-те камергеры, Етемъ
паша, Лива, синъ-атъ на Мехмедъ Али паша,
прежни военни министъ, и Махмудъ Джелаль
Единъ паша, Лива, синъ-атъ на Ахметъ
Фети паша, артилърнаго министъ. Кадѣ 5
часа послѣ пладия сопровожденіе-то стигна на
В. Порта, и отиде въ зала-та великаго совѣ-
та, гдѣто ся намѣрваше Великій Везиръ, ми-
нистры-те, и разны верховны чиновници. Сул-
танскій-атъ камергеръ подаде тогда Великому
Везирю единъ Хати Хумаюшъ съ кого-то Н. И.
В. Султанъ-атъ му обавляваше че благоизволиъ
да избере Етемъ паша, Махмудъ Джелаль Ед-
динъ паша, и Итхами паша, Ферикъ, синъ-атъ
на Абасъ паша, египетскаго Генералъ Губер-
натора за сопруги на любезны-те свои дщери
Рефиха Султана, Джемили Султана, и Мюнире
Султана. Ферманъ-атъ велегласно ся проче-
те предъ благородно-то собраніе.

Послѣ тойзи обрядъ, Мехмедъ Али паша,
Ахмедъ Фети паша и ихнни-те сынове оти-
доха на Царскій-атъ дворецъ за да положать
предъ Султанови-те нозы израженіе-то на
глубоката ихна обязанность и на безмѣрна-
та ихна признателность.

Ето преводъ-атъ на ферманъ-атъ:

Вѣрный мой Везире!

По Божія милостъ, за благоволно разсу-
дихме да обѣщаемъ отъ сего още любезны-
те наши дщери Рефиха Султана на Етемъ
паша, синъ на Мехмедъ Али паша, прежниго
нашего военни министъ, Джамиле Султана
на Махмудъ Джелаль Единъ паша, синъ на
Мехмедъ Фети паша, артилърнаго министъ,
и Мюнире Сустана на Итхами паша, синъ на
Абасъ паша, египетскаго Генералъ Губер-
натора; понеже бракосочитаніе-то по послѣ ще
быде, въ способны-те времена, выкнахме
предъ насъ Етемъ паша, и Махмудъ паша,
и като имъ сообщихме Царско-то наше рѣ-
шеніе, испрацамъ ги на В. моя Порта, и за-
повѣдахме да извѣстятъ Абасъ паша за обѣ-
щаніе-то, кое-то направихме на неговий-атъ
синъ Итхами паша. Слѣдователно заповѣду-
вамъ ти да разгласишъ това рѣшеніе.

Всемогущій Богъ да благослови тия на-
мѣренія и да подари благополучно-то ихно
исполненіе. ”

Ма число 159 нашего Вѣстника изложи-
ли бѣхме ферманъ-атъ, кое-то Высока-та
Порта испрати до Сербско-то правителство.
Тойзи ферманъ ся получи съ голѣмо торже-
ство, и ето какъ вѣстникъ Сербске Но-
вине описува това торжество :

“ Тойзи ферманъ торжественно ся про-
чете днесъ на 11 часа сутринь-та (преди плад-

Подписка ся пріема въ Типографія-та и
у Болгарскій Метохъ. Въ Одесса у Его
благородія Никола Христофоровича Па-
лаузова. Въ Москва въ Редакції Жур-
нала Москвитянинъ. Въ Букуренъ у
Г-на Прокопія Валаоглу. Въ Ибраила у
Г-на Михаила Поповича.

на по френски) въ Княжескій-атъ дворецъ,
гдѣто ся бѣха собрали сенатори-те, негово
преосвященство митрополитъ-атъ, и предста-
вители-те отъ разны-те административни
служби. Войска-та бѣше наредена и княже-
ска-та музика предъ дворецъ-атъ свиреше. Ха-
джи Изетъ паша, командарь-атъ на крѣпость та
дойде на 10 часа наедно съ негово-то сопрово-
жденіе. На него часъ двамина княжески чиновни-
ци отидаха съ кола въ крѣпость-та за да взе-
матъ Етемъ паша, кой-го аbie дойде на кня-
жескій-атъ дворецъ наедно съ Азисъ паша,
содруженъ отъ много свѣтъ, отъ оттомански-
те войски и огъ свирни. Като Етемъ паша
отходаше, Сербски-те войски при кон-то ся
бѣха наредили оттомански-те войски, направи-
ха му обыкновенна-та военна честь. Пред-
ставители-те отъ администрація-та и народъ-
атъ чекаха го въ дворецъ-агъ, и дворовни-те
стражи го поздравиха, и негова свѣтлость
Князъ-атъ, Изетъ паша и Г-нъ Петроніевичъ,
представникъ-атъ на Негова Свѣтлость, и Н.
И. Митрополитъ-атъ посрѣдица го на вратата.
Негова Свѣтлость Князъ-атъ, взе Царскій-
атъ ферманъ отъ Етемъ пашови-те руцѣ и
влѣзе въ зала-та съ него наедно, съ Азисъ
паша, послѣ идя представителите. Н. Св.
Князъ-атъ даде тогда ферманъ-атъ на прево-
дитель-атъ турска-го языка, кой-то велегласно
го прочете. Послѣ отдалъ администратор-
скій главарь огъ княжеско-то писалище
взе го и преведе го на сербски. Като ся прочете
Н. И. Митрополитъ-атъ, во име на народъ-атъ
благодари за Царско-то това благодѣніе, и на-
прави молитва за продолженіе-то на Султано-
вите дни. Въ тойзи часъ 21 топа ся хврли-
ха и на кон-то топове отъ крѣпость-та ся
отговориха. Послѣ три-те почтени паши из-
лѣзоха на Княжескій-атъ Балконъ съ Н. Св.
Князъ-атъ и оттомански-те както и сербски-
те войски ги поздравиха. Послѣ съ истата-
часть заведоха ги въ крѣпость-та.

Тойзи камъ нашъ-то отечество благодѣ-
тельный знакъ направи да ся породи въ наше-
то сердце най голѣмо признателно чувство, и
радувамеся да имаме това наедно съ всы-те
наши сожители. ”

Журналъ де Константинополь напротран-
но говори за бунтъ-атъ, кой-го преди малко
кадѣ Арта си е появилъ и излага както слѣ-
дува тая работа:

Грецы-те нападватъ верху
Турци съ разбойнически
и убийственни шайки.

Извѣстія-та, кон-то отъ Греція ны дой-
доха подтверждаватъ слухи-те, за кон-то въ
предидущи-те наши два листа бѣхме спомена-
ли, и съ кон-то казахме за нападеніе-то, кое-
то грецы-те правятъ верху оттомански-те
мѣста. Намъ ны ся чинише че това нападеніе
не бѣше освѣнь отъ стотина нѣкон панти
отъ кон-то греческо-то малко царство е полно.
Но излѣхахмеся. Писма-та, кон-то отъ
това мѣсто получихи, и кон-то по долу вмѣ-
стяваме, писаны са огъ человѣцы, кон-то во-
обще добре познаватъ работы-те. Тѣ ны из-
вѣстяватъ че разбойничество-то, кое-то наши-

те читатели уже познавать, имало единъ характеръ, кой-то клони на народный единъ бой противъ Турція. Тыя греки, безъ сумнѣніе распалены отъ статіи-те на Г-на Сенъ Марка Жирардина и на Г-на Леополда де Гайляръ, кон-то съ глупость мыслять Бизантійска-та Имперія да возстановить, взеха оружія-та за да донесатъ нихна-та хоругва (байракъ) и отъ горѣ на Свята Софія да я набичать, и за да умножать число-то на юнацы-те, отвориха темницы-те на всы-те виновницы и ги вооружиха и счислиха въ редове-те си. Тіи крестоносцы собираются, какго ныши пинагъ, подъ очи-те на греческо-то правительство, кое-то не токмо не ги затворя, но още и твердѣ добре отворени ги има; така итого твердѣ добре може да гледа собранія-та, кои-то вездѣ по Греція ся правятъ, русско-то сребро, като за тая цѣль ся раздава, съ една рѣчъ всы-те дѣла, и всы-те движенія на храбры-те тыя виновницы кон-то уже по направлениe-то на голѣмы-те капитаны Теодора Грива, Завела, Хаджи Петра, Тисаменоса, Кара-Таша и прочее ся намѣрвать. Казвать още че и Царскій дворъ и министры-те добре и из долга познавать добры-те тыя работы, и видися че нищо криво не имъ дохожда.

Мы обаче добре познаваме че никакъ распра между В. Порта и греческо-то правительство не существува, и че политически-те спошненія между дѣ-те державы никакъ до нынѣ не престанаха да ся основаватъ въ чувства на добро пріятелство. Какъ е убо возможно ищото безъ да има иѣкое прѣніе на кое да е иѣшо, безъ прикратевіе и военно обявленіе, подданницы-те на една-та держава вооружены верху мѣсто-то на друга-та да ся хвѣрягъ и да илепять, и да колятъ жителы-те, кон-то не са отъ нейна-та вѣра? какъ е возможно още, ищото правительство-то на тыя разбойники да си крестосува руцѣ-те и да ся подсѣмъва на тыя безмѣрности? работата е за греческо-то царство: все отъ това ся разумѣва. Има пра-вила за да уцѣните поведеніе-то на други-те мѣста, а колко-то за Греція нема. Като отъ безначаліе-то на свѣтъ дойде, малко-то царствице иска, видися, презъ истый-атъ путь да си отиде; то въ добре путь ся нахожда.

Но представители-те на четыри-те велики-сили замѣчиша му че поведеніе-то му съвѣнше отъ виноваты-те, не ще може да ся терпи, и че ще взематъ строги мѣрки за да го введатъ въ должностъ-та му. Понеже малко-то царствице отъ нищо не ся страхува, даже и отъ свое-то всемогущество, то никакъ не послуша мудры-те замѣчанія, кон-то му направиха: съ бой противъ Турція отива, и, ако трѣба, противъ четыри-те велики силы. То нема ли, за да надвѣ, речены-те военачалии-ци, разбойники-те, и убійцы-те, кон-то освободи отъ темницы-те, то нема ли злато-то и сочувствія-та на руссы-те?

Между тѣмъ царско-то правительство взе способны-те мѣрки за да направи тыя разбойники да почигать всы-те неговы права, и ще сполучи безъ да услabi неговы-те противъ Россія военны средства. Греки-те иматся да са на 1827; но мамятся. Време-то на лажа-та е минало, и ще познайтъ истината въ отвращеніе-то, кое-то съ виновато-то нихно поведеніе возбуждавъ между христіянски-те на Имперія-та жители, и ще возбудятъ въ Европа, и наказаніе-то му ще намѣрить. Причина-та на руссы-те и на оныя, които имъ помагатъ ся въ судила, и велики-те сили добре ся рѣшили да заемствуватъ всичка-та нихна нужна сила за исполненіе-то на судатъ.

Ето писма-та, кои-то отъ Грекія полу-тихме; мы ги вѣстваме безъ нищо да промѣниме, и оставаме отвѣтственность-та на почтенни-те наши отписатели.

“ Атина, 15 януарія.

Гречески-атъ фанатизмъ, распаленъ отъ много мѣсацы отъ русски-те милионы, избух-на съ начицъ достойнъ за него. Греческо-то

правителство вмѣсто да го бори, видися че му помага, вездѣ по всичко-то мѣсто пишено и устно проповѣдуватъ священный-атъ противъ Турція бой. Подъ очи-те на власти-те даже самоволници непрестано ся пишатъ и раздаватъ сребро на новы-те тыя крестоносцы чрезъ походни кассы. Клубове (собраній) ставатъ въ домове-те на най верховны-те чиновници, и военачалии-те отъ царска-та войска станаха главары на тыя бродаги. Духъ-атъ на партіи-те ся укроти и всы никоя друга мысль немать освѣнъ Цареградъ да завоеватъ. Люты-те увѣщанія на велики-те силы ся презрѣха: Греки-те на купъ кадѣ турски-те предѣли отхождатъ, и запланиватъ да исколять всы-те тамошни турски жители. „

Халкисъ, 15 януарія.

“ Всы-те виновницы, кон-то тута въ крѣсть-та того острова бѣха запрѣни, освободихася, и соединихася на гречески-те войски послѣ като имъ дадоха оружія и военны запасы.

“ Тіи ловятъ уже скороходцы-те, кон-то писма носятъ. Вѣруватъ че минали уже въ турски-те предѣлы, и че са ударили подданницы-те на оттоманска-та Имперія. Най верховны-те лица, мужи и жени, ось царскій-атъ дворъ ободряватъ тыя движенія.

“ Атина, 18 Февуарія.

“ Що-то съ предидущи-те мои писма выѣхъ извѣсти за непріятелски-те намѣренія на греческо-то правительство противъ оттоманска-та Имперія, по злощастію, исполнился, и приключени-та, кон-то въ каза-та на Арта станаха го доказуватъ, гдѣто три села вдигнаха бунтовнически-атъ байракъ, съ лажовна причина че турски-те власти искали да ги у-должатъ да платятъ за три години вергія на предъ. Бунтовники-те, кон-то са до 200, и ся водатъ отъ иѣкого си Димитрій Скалдояни, прежний слуга на Дервенъ-ага, обсаждатъ Арта, и чекатъ да имъ дойде укрѣпителна войска отъ греческо-то царство, коя-то нихны-те единовѣрци имъ обѣщаха, и кон-то съставиха епітропіи по разны-те градица като на Патра, Атина, Мисолонги, Халкисъ, Ливадія, Ламія и прочее, тамо хора написуватъ и скоро-скоро на бунтовническо-то мѣсто ги испрашатъ.

“ Военачалии-те Теодор Грива, Завела, Хаджи Петро, Тисаменосъ, Кара-Ташо и и други минали на Европъ, направили тамо временно едно правительство, и становали началии-ци на бунтовническо-то предприятие, кое-то тѣ отдавно приготвили. Отъ всы-те гречески градица преселеніе общо става; всы на бой отиваютъ, авокати, торговцы, ученици; ще важе иѣкой че отиваютъ злато на Калифорнія да берать, толико увлечениe-то е голѣмо. Причина-та, за коя-то тіи юнаци ся умножаватъ е защото ся надѣватъ че никого противника не иматъ да намѣрятъ, защото Царски-те войски съ руссы-те ся занимаватъ и преди да дойдатъ, тіи юнаци ще иматъ време свободно да плениятъ все щото по села та и градица-та намѣрятъ и послѣ спокойно дома си да отидатъ. Ето распаленіе-то, което ги иде, а не желаніе-то за да освободятъ нихны-те единовѣрци, кои-то павѣрио, по благополучи ся нахождатъ подъ оттоманско-то владѣніе, нежели подъ упруги-те гречески закони. По злощастію, тіи Господиновци не помислиха че В. Порта всегда ще може да има до 15 хиляди мужи, кои-то повече отъ колко-то трѣба ще ся доволни за да разсѣятъ тицеславни-те нихни намѣренія, и да ги липнатъ отъ плячка-та, коя-то у дома си да занесатъ ся надѣватъ. Много виновницы, кон-то освободиха отъ темницы-те на Халкисъ, Натра, Мисолонги и други градица, съ намѣреніе да отидатъ на бунтовническо-то мѣсто, имаха по голѣмъ разумъ отъ освободителите си, защото аbie като ся освободиха, разѣгахася и отидаха на кѫщи-те си.

Совсѣмъ що думатъ греки-те за да правдаятъ диво-то иихно противъ Турція на паденіе, явно е че представителите на Франція, Англія, Австрія и Пруссія отправиха съ брателни и строга една нота до греческо-то правительство, за нападителите дѣянія отъ неговы-те подданици противъ оттоманска-та Имперія, дѣянія, кон-то нихни-те правительства никакъ не удобряватъ; защото тіи си като ся извиха за цѣлостъ-та на тая Имперія, никакъ не щатъ да оставатъ щото едно кое-то да е обстоятелство да докачи едно начело, кое-то тѣ са готовы съ оружія да подкрепятъ,

Повѣреный въ дѣлахъ на В. Порта Гречія подобно ся протестирува противъ не чуто-то греческо нападеніе противъ оттоманска-та Имперія. Понеже греческо-то царство никога не ся смутава, ще ся отговори че не удобрява тыя дѣянія. Но В. Порта явно е че не ще да ся благодари отъ тойзи отговори и ще има правда. Тя несумнѣнно ще вземе строги мѣрки, защото та има право, и, ако не го направи, ще липса отъ должностъ-те си.

Телографическо писмо отъ Віена, 18 Февруарія (н) извѣстява слѣдующи-те:

“ Графъ Орловъ поканилъ Австрія не утрулна да остане, каковто образъ и да взематъ обстоятелства-та. А нашій Императоръ отговори че за да быде това, Россія трѣба да ся обѣщае че ще испразни Княжества-та да не минува Дунава, чито имъ да ся испыта нѣни-те въ Турція предѣли да распространятъ Графъ Орловъ никакъ не може да ся склони на таково одолженіе. Того ради нашій Императоръ оставилъ на себе совершенна и полна свободность за да стори споредъ както обстоятелства-та го поучатъ, имъюнъ всегда предъ очи-те си ползы-те и независимостъ-та на Австрія. Какъ да е видися че Графъ Орловъ-то посланіе не ся е още кончило и той ще предложи за да остане нѣколко време още твка. Има негли намѣреніе да отирави и други иѣкон предложенія на Императора, но вообщѣ мыслятъ че не ще да сполучи нито на послѣдни-те тыя неговы предложенія.”

Между тѣмъ посланици-те на Франція и Англія призовахася и тѣ отъ Петербургъ. По крайнѣй мѣрѣ, офиціално ся извѣсти че англійскій-атъ ся е призоваль, защото дума за него стана въ англійскій парламентъ и лордъ Кларенденъ, министъ иностранныхъ дѣлъ, каза че заповѣди подобни на оныя, кои-то Г-нъ Брюновъ, руски въ Лондонъ посланикъ, ся испратиха до англійскій-атъ въ Петербургъ посланикъ.

Между многочисленни извѣстія кон-то послѣдни-те европейски вѣстини содерѣжатъ, говорися че предложили тритецій судъ между Россія и Западни-те силы да стане, и че за тритецій судигель белгійскій Царь ся е избрали. Но други казватъ че това не е истина. Казвать още че Австрія и Пруссія съскали да посредствуватъ; но все това не е извѣстно.

Правителства-та на Франція и Англія като гледатъ че бой-атъ ся приближава, правятъ голѣмы военни предготврленія. Казвать че Англія насконо разни полкове за Средземное море щѣла да испрати. Въ Франція имало 40 хиляди мужи готовы за да тѣжнатъ, и увѣрватъ че военачалникъ-атъ Нелесіе въ Африка ся испратилъ за да устрои едно тѣло отъ 20 - 25 хиляди души, цѣѣтъ-атъ на алжерска-та войска. Англо-Французска-та войска, кои-то въ Турція щѣла да дойде воскачивася до 80 хиляди души, Сентъ-Арна щѣль да ги води, хранилище-то щѣло да острөвъ Митилинъ да ся постави, защото Крить подалечъ отстан отъ побойще-то.

Най важни-те днешни дѣла са отхождатъ-то на руски-те отъ Лондонъ и Парижъ посланици и дипломатически-те сношенија на Россія съ Англія и Франція, и така щото

ся думаше, ето че ся исполни; прекратеніе то на пріятелски-те союзенія, кое-то е предисловіе на бой-атъ, быде зашото западны-те сили не рачиха да дадять отговоръ на Императора Николая за изясненія-та, кои то имъ поиска за вхожденіе-го на дружы-те съ Черно море флоты.

Споредъ отписатель-атъ на вѣстникъ Ендепандансъ Белжъ отъ Парижъ, французскій министръ иностранныхъ дѣлъ, даъ положителенъ отговоръ на Гна Киселевъ, русскаго посланника преди отъ Парижъ да тргне, за изясненія-та, кои то бѣ искалъ. То есть: Франція явно защищава Турція, — запрещава руски-те морски въ Черно море движенія, — и съ една дума ще держи тако-во мѣстоположеніе, кое-то Россія никакъ не може да пріеме. Споредъ отписатель-атъ, французско-то правителство явно ще вѣзъ въ путь-атъ, кого-то ся е рѣшило, и ще извѣсти чрезъ Мониторъ-атъ че Франція не ще да направи завоеванія, че не ще да придобие една педя мѣсто, и че ще сохрани, и, ако е вужда, да докара европейско-то равновѣсіе и прочее.

Россійскій Императоръ наистина отговори на віенско-то сообщеніе, кое-то бѣ испратило на русскій дворъ послѣдни-те миролюбивы предложения, кои то четыри-те сили бѣха направили, и кои то В. Порта бѣ пріела. Віенскій совѣтъ забелѣжи отрицатель-атъ тойзи отговоръ въ дѣла-си, и подписа новъ единъ протоколь чрезъ кого-то разгласява, че противны-те предложения, кои то россійскій Императоръ подложи на совѣтъ-атъ не са приняті. Съ това совѣтъ-атъ свершила веке свое-то посланіе, и преговоры-те ся затвориха.

А колко-то за извонредно-то посланіе, кое-то россійскій Императоръ бѣ увѣрилъ на Графа Орлова, то привлече вниманіе-то на всичка Европа, и отъ вредъ ся научаваме че не може да получи. Намѣреніе-то на това посолство не е още познато; Казватъ обаче че имало за намѣреніе да соедини германски-те сили на Россія противъ Англія и Франція; но като Графъ Орловъ-те трудове въ Віенна не сполучиха, въ исто-то време Россія правеше други у Берлинъ предложенія, кои то такожде не ся пріяха. Со всѣмъ това, Графъ Орловъ не бѣ тргналъ още отъ Віенна за Петербургъ.

Други телеграфически извѣстія, кои то отъ 14 Февруарія (н) отъ Лондонъ и Парижъ дойдоха са; Графъ Орловъ-тргна отъ Віенна на 8 Февруарія (н) право за Петербургъ, послѣ като сѣде 10 дни въ Віенна. Най послѣдни-те неговы разговоры съ австрійско-то правителство дадоха надежды че возможно е да ся намѣри среденъ единъ путь чрезъ кого-то Восточный-атъ вопросъ да ся рѣши.

— Французскій вѣстникъ Мониторъ содержава едно писмо отъ 13 Февруарія, кое-то французскій Императоръ испратилъ до Императора Николая, и чрезъ кое-то Наполеонъ Зѣ важно подтверждава предѣлы-те, кои то ся намѣрватъ въ едно сообщеніе, испратено на 1-ї февруарія до французскій-атъ въ Петербургъ посланикъ. Съ това писмо му казва че ако тия предѣлы не быдъ приняті, не отбѣжно веке сраженіе ще стане.

Това сообщеніе было, казватъ, най послѣдни-те старанія на западны-те силы за миръ-атъ. Споредъ това сообщеніе англо-французска-та флота остава свободно Черно-то море, аbie като Россія испразни Княжествата, и ся склони да ся преговори и погуди съ единъ оттоманскій полномоющникъ. Това погужденіе ще ся подложи послѣ на единъ совѣтъ, составенъ отъ представителы-те на четыри-те силы тамо, гдѣто исти-те тия преговоры ще станатъ.

— На 10, лордъ Кларенданъ каза въ со-

вѣтъ-атъ на лорды-те че, споредъ както той мысли, Графъ Орловъ не былъ доисъ ново-то за сообщеніе начертаніе за кое-то дума стана. Но това начертаніе испратило отъ австрійскій-атъ въ Петербургъ посланикъ право до австрійско-то министерство. Съ това начертаніе предлагася Турција да опредѣли своего полномоющнаго, кой-то да ся преговори за сочиненіе-то на опредѣлителенъ единъ записъ, чрезъ кого-то защищеніе-то на православна-та въ Турција Церква, както и вопросъ-атъ на бѣжанцы-те, да ся распорядить, и отъ друга страна содержава и Императоръ-атъ Княжества-та колко-то по скоро е возможно да испразни.

Лордъ Кларенданъ приложи още че тия предложеніе не ся били пріели отъ віенскій-атъ совѣтъ; а колко-то за намѣреніе-то, за кое-то Графъ Орловъ е пратенъ ницо още добрѣ не познава. Мысли обаче че ся относяло на существуемы-те между Россія и Австрія сходства, и че Австрія отвѣщаца на тия предложеніе както що на независима една держава подобава.

Австрійскій Вѣстникъ Отписатель пише какъ Австрія като ся находа въ пріятелски сходства толко съ Россія колко-то и съ Турција, не имаше причина за да си примѣсти войски-те си, и особенно доклѣ побойщето въ Голѣма Влахія ся намѣрвала. Но сега като бой-атъ въ Мала Влахія става, попудена е да испрати войска отъ 65 хиляди души составляема, и да я мѣстоположи кадѣ Сербски-те и Болгарски-те предѣлы, съ намѣреніе да зѣбрани мѣсто-то си.

— Най главни-те въ Віенна торговцы съставиха едно общество (компания) съ намѣреніе да направятъ единъ телеграфъ между Трiestъ и Атина чрезъ Далмација и Йонски-те островы. Чрезъ телеграфическій-атъ тойзи путь три дена по скоро извѣстие отъ Цареградъ и отъ азіатско-то побойщето ще получаватъ, нежели съ параходы-те. Віенски-те торговцы показава голѣмо усердіе за това предпріятие, и увѣряватъ че то наскоро въ дѣствіе щѣло да ся положи.

РАЗНИ НОВИНЫ.

— На 10 Февруарія англійски войски минали на Малта; на 15 истаго други 25 хиляди щѣли да тргнатъ за Средиземно-то море. Така и по вси-те желѣзни путища въ Франција войски и топове ся приносяли, и ся испрацвали по французски-те на Средиземно море пристанища.

— Трiestински-те вѣстници извѣстяватъ че до 10 Февруарія не ся случило бой край Дунава да стане, че оттоманы-те слѣдували да усрѣдоточаватъ войски близъ Русчукъ, на Калафатъ и на близкы-те села. Русски-те войски спокойно стояли, и видися да чекатъ други войски още да имъ дойдатъ преди да ся ударятъ.

— Послѣдни-те извѣстія, кои то отъ Персія дойдоха увѣдомляватъ че Шахъ-атъ опредѣлилъ Абдуллахенсъ-Хана да отиде въ Афганистанъ и Кандахаръ съ своеручни писма отъ Шаха съ намѣреніе да предложи отъ страна на Персія пріятелски предложения между двата народа, кои то отъ иѣкъ време на бой ся намѣрватъ. Но преди синъ-атъ на Кандахарскій-атъ Шахъ бѣ дошемъ на Тегеранъ за да покани Персія да посредствована да ги помирятъ.

Шахъ-атъ издаде една заповѣдъ чрезъ коя-то запрещава жито нито въ Турција нито въ Россія да не оставатъ да отива.

Холера-та престанала. Таа болѣсть коя-то време опустошаваше Персія, показася тойзи путь малко по кротка; тя ся появляваше единъ или два дена, послѣ ся загубуваше, и послѣ единъ мѣсецъ пакъ ся появляваше.

— Кѣбрзлія-та Мехмедъ паша, прежни

едрененскій Генералъ Губернаторъ, аби като тuka стигна, отиде на другій-атъ день на Царскій-атъ дворецъ Чераганъ за да благодари Султанъ-атъ защо-то благонизволи да го произведе на служба-та Морскаго министра. Н. В. Султанъ-атъ прія го съ голѣмо благополеніе. Послѣ Мехмедъ паша ходи да пригледа царска-та флота, коя-то е на Бююкъ дере, и отъ тамъ ходи та посѣти адмиралы-те и чиновници-те на англо-французска-та дружна флота.

— Князъ Наполеонъ, племянникъ французскаго Императора, кой-то преди малко на Брюксель бѣ отишъ, завѣрилася въ Парижъ послѣ като стоя иѣкъ дни при белгійскаго Царя. Увѣряватъ че съ това посѣщеніе пріятелство още повече ся утверди между Франція и Белгія.

— Сега въ среда вечеръ-та пожаръ на Хаскъской стана, но не може много да преусиѣ и злoto-то аби ся потушка.

— Зима-та туха все едно луга варви, и снѣгъ презъ день или презъ два дни доволено вали; топи ся обаче и не остава много време.

— Другъ единъ пожаръ ся появилъ вчера катѣ 3 1/2 часа презъ попъ-та въ Цареградъ на Сарж-Гюзель; по отъ голѣма-та и бѣз-та помошь не може да изгори ишо друго, освѣтилъ едно медресе съ неговы-те му стан (кили).

— Сега като печатахме, научихме ся че въ Скопія единъ турчинъ убий владыка-та, послѣ като узнаеме добрѣ причината, ще изложиме на долго това приключение.

БЪЛГАРСКИ ВѢСТИ.

Ески-Заара, 3 Февруарія.

Прочетохъ въ почтенното листо на греческій-атъ вѣстникъ Ти летра фть, число 526 едно писмо отъ Пловдивъ, въ което, между друго, казва че въ Ески-Заара станало убийство въ средъ чаршията и прочее. Видися че отписатель-атъ реченнаго вѣстника не получава точни извѣстія отъ тукашните наши мѣста. Но за да ся покаже истината, извѣстяваме че това приключение не е совсѣмъ ложово, но отписатель-атъ не ся е извѣстилъ добрѣ. Това убийство не быде въ средъ чаршията, но въ конакъ-атъ на единого отъ най лачните лица пашаго града, въ конакъ-атъ на Дервишъ бей. Это какъ това злощастіе ся случи:

Дервишъ бей бѣше куниль во време наше панаиря, икона работи отъ иѣкъ си туафчія арменина, и когато отъ Кѣзнанліжкій-атъ канайръ арменинъ-атъ ся бѣ завѣрилъ, прати слугата си, сливенинъ, на конакъ-атъ реченнаго бей да иска и вземе пары-те, които Дервишъ бей имаше да му дава, и тамо съ пищовъ убиха злощастното Болгарче, което заровиха на церквата св. Димитрія. А отъ тогава Дервишъ бей ся загуби и, ако пашій камакамъ много го тѣрси, но не бѣ возможно да ся узнае гдѣ ся кръе.

— Преди иѣкъ дни заповѣдъ дойде чрезъ която искачъ 15 хиляди кила жито да ся отдѣли за счетъ на войската; по послѣдствіе на тая заповѣдъ написаха и запечатаха хамбарите, гдѣто имаше жито и ячмикъ повече отъ колко трѣба, за нуждата на малъ-сайбія-та. Между тѣмъ искачъ 65 коля за нужда на войските, и да са готови до 15 того. Боловете които ще теглятъ тия 65 коля искачъ да са млади и яки, и всякъ арабаджія такожде да е младъ и якъ, и да познава добрѣ арабаджилъкъ-атъ. Между тѣмъ да ся плати всякому по 600 гроша за 6 мѣсеси напредъ. Тия коля и тия арабаджіи, така добрѣ снабдени, добрѣ, казва заповѣдъ-та, християнете да ги платятъ, защото не ще да ся надие повече отъ 13 или 15 гроша на нуфусъ. Или, ако не, да ся купятъ отъ обществото-то, и послѣ да ся прихване на данокъ-атъ на 1271, турска година.

Тая заповѣдъ ся чете, и християнете ка-

то вѣрни и приданы подданици съ голѣмъ почитаніе я чуха и съ усердіе ще ся поставатъ да я исполнятъ до уреченото време. Толика е голѣма готовостъ-та на християните за да помогнатъ правителството въ нынѣшните обстоятелства и да го поддержатъ противъ непрѣтель-атъ!

ЗАРАДИ ВОСНИТАНИЕТО.

(Продолженіе. Виждь число 150.)

Погореченити слова и примѣри, всякой може да увѣри, колко полза принося истиинаго и совершилното ученіе на човѣка, и колко голѣма нужда и жадностъ трѣба да има всякой човѣкъ за придобыването му. Да кажиме сега още нѣколко слова за тия, що отхврълятъ ученіето, и го не навиждатъ като неполѣзно и вредно иѣнцо. Отъ що е това отвръщанье отъ ученіето, и защо не можатъ да го оцѣнятъ? неучените човѣци са лишены отъ умственни очи, а съ тѣлните си очи гледатъ като презъ магла и не можатъ добрѣ и справедливо да сѫдятъ за настоящите и предходящите вещи. Тѣ са подобни на слѣпци; вѣй подайте на слѣпецъ едно просто камаче и едно елмазено, и ще ся увѣрите, че той идвѣте ище почете за прости, и като ги потаркала малко изъ руцѣте си, ще ги хвѣрли на землята. Така подобно и нѣкогашъ петелать като пжирялъ изровилъ единъ елмазенъ камакъ, като го гледаъ доволно време, рекъ, ахъ нечастнѣй камакъ гдѣто ѹѣхъ да изрои вѣ тебе неполѣзного, защо не ся изрови едно зърно ячмикъ, за да можа да си наситя корематъ; помислете сега колко прави камака и колко зърното, и споредъ простотата на петела каква почетъ дава на многоцѣннѣтъ онзи камакъ. Когато просготата до толкова унижава драгоцѣнните вещи, а похвалива простите и евтины, то каква добрина и отцовско сожеляванье и благодѣяніе може да ся надѣва човѣчество-то отъ такива неученчи човѣци, които за несчастіе на днешното време са записали сичките граждански и церковни службы. Такива човѣци освѣни що не са достойни да направятъ нѣкому за дукато добро, но най напредъ ставатъ врагове и убийци на рожденни-те си дѣца и роднини, като ги оставятъ безъ образованіе (ученіе). Нематъ страхъ божій, за да ся труди да просвѣти дѣца-та си съ ученіе и да ги извади отъ звѣрско-то состояніе, та да ги приготви да станатъ достойни граждане за човѣчество-то. Да имъ даде да познаятъ Бога, царя, началството, близосѣда си, благодѣтель-атъ си, и самси себе си, що са, и какви трѣба да са, за да иматъ права да ся наричатъ човѣци, и да са одолжени да назоваватъ родителите си бащи, а инакъ нито сънать е задолженъ да дума на родителятъ си буба, защото не го е привель вѣчно човѣчество, ами го е произвелъ споредъ тѣлесните си нужди. Така и бащата нема право да счита дѣцата си засвои, защото той като ги держи вѣ пристота, употреблява ги като слуги или чужды човѣци, още вѣ услугеніе ги дава като роби да живѣтъ и работятъ у чужди човѣци, съ причина, че упътъ своите дѣца при родителите си не могатъ да станатъ тербее (да ся прокопсагъ), или да научатъ нещо добро. Охъ бащи! бащи, каковъ отвѣтъ ще дадете предъ Бога на страшния судъ за раждането и отхранването на дѣцата си? Не ли и тѣ ще станатъ като вѣсъ такива граждане, вѣсто да сожалѣтъ сиромаха ти ще гледатъ да му усвоятъ и щото има, вѣсто да помилуватъ бѣдните и сиротите, ти безъ нищо ще ги заробуватъ да имъ работятъ безъ заплата до гдѣ са живы. Вѣсто да са като бащи наградатъ, ти ще испѣятъ и послѣдната крѣвчица на човѣчество; и вѣсто да му помогнатъ ти още ще стваратъ и своята си тѣгостъ на сиромасите.

Вѣсто да са управители и благодѣтели на училищата, за да ся учатъ бѣдните и сиротите, ти за своя полза ще присушаватъ доходите на училищното общество, и ще да-

вагъ свобода на други тунеядцы да грабятъ общините за да не можатъ сиромасите да видятъ и неговите злоупотребления. Тука говори, Виргилъ безъ да укоряваме нѣкого представляваме като вѣ огледало ползата на ученіето и вредата (зїяна) на неученіето, А за да ся увѣрите и вѣ двѣте истини, вѣй погледнете на всичкѣ и вѣ сичко, тогава ясно ще видите че сичките общини (еснафски, училищни, граждански и махленски) страдаатъ отъ неправдата и злоупотреблението на неучените управители, и ще видите че общество не стои цѣло като едно тѣло, ами е распиржнато на нѣколко части, защото простите управители не имъ дава рѣка да имъ знаятъ работите отъ страна чужди човѣци, за това и избиратъ за помощници иези и лукави човѣци, като съ срѣвдата да надвѣятъ и заглушаватъ правдата. Погледнете още съ кротко око на много млади сынове, на които бащите имъ са ги счели вѣке за совершилни, и имъ предали имотатъ и работата си (дюкенатъ си) упътъ тѣ да порахатисатъ малко, охъ рахатъ! не ли вѣ скоро време ся притопнявали сичкото бащино си иманье, и са ся нуждавали за една троха хлѣбъ. Погледнете и на другите, на които бащите вѣсто да имъ оставатъ ученіе и просвѣщеніе душа, трудилися да имъ оставятъ много иманье послѣ смърть-ба си, какво е ставало това иманье вѣ скоро време? не ли на прахъ и пепель, не ли и името имъ вѣ скоро време ся е забравило. Вѣ тиа ясни примѣри всякой треба безъ да вземе иѣнцо отгорѣ си да вникне добрѣ и да ся увѣри че съ ученіето и вѣ ученіето може да намѣри доброто и спокойното живѣніе и неразрушимото богатство, което хиляди години преминува цѣло отъ потомство вѣ потомство, и отъ което много хиляди души чужди ся ползватъ, като благославятъ Бога и който е оставилъ този имотъ. Смыслете още за подкрѣпванье на ученіето и тая повѣсть (приказванье): слушали сте, че нѣкога разбойниците хванали единъ торговецъ, и тѣ безъ милостъ го убрали, щото го пуснали по риза и бѣли гащи; торговецъ като го пуснали рекъ на разбойниците, о окаянни! вѣй упътъ мя обрахте, а най скѫпото и драгоцѣнното ми иѣнцо не можехте да намѣрите и вземете, тогава разбойниците съ жадностъ го хванаха и отъ ново взеха пакъ да го тѣрсятъ. Тогава торговецъ имъ рекъ, не дѣйте са труди направно да мя притѣрсвате, моесто драгоцѣнно иѣнцо е такова, щото нито огнь го гори, нито вѣ море потъжа нито разбойници нито други нѣкон освѣни Бога може да ми го отнеме. Тогава начальника на разбойниците попыта, какво е това твоето драгоцѣнно иѣнцо, щото не може да ся вземе отъ тебе, тогава торговецъ рече, ученіето ми, съ което и на сухиѣ каменъ да сѣдна гладенъ не оставамъ, и за скоро време можа да си спечеля не само колкото ми взехте, но още десетъ пѫти повече. Тогава разбойниците дадоха вѣ себе си и ся раскаяха, возврънаха сичко че бѣха взели отъ торговецъ, и ся заклеха вѣке да не правятъ разбойничество. Ето и вѣ тази пристота приказска колко полза показува ученіето. За това трѣба всякой човѣкъ неусыпно да ся старае даже и ризата си да не жалѣ да продаде за да придобие за дѣцата си ученіе ако бы щатъ бы и момичета. И тогава може да ся нарече истиненъ човѣкъ и баща

КОНЕЦЪ.

ЦѢНОРАСПИСЪ

на

стоки-те вѣ Цареградъ.

Захаръ англ. глави гол. кан. гр. 340 —
" " малки " " 340 —
" " прахъ а. качес. " " 270 — 273
Захаръ франц. глави гол. " " 300 —

" " " малки.	" "	290 —
Бакамъ Санта-Марка	" "	170 — 200
Портокалъ	" "	— —
" Моравъ	" "	40 —
Свинецъ (куршумъ) англ.	" "	180 —
франц.	" "	170 —
Близна (челикъ)	" "	180 —
Желѣзо руско, бласть	" "	140 —
Пасиковъ	" "	150 —
" англ. всякаго вида	" "	90 —
Четвероуг.	" "	95 —
Округло	" "	95 —
Ярма	" "	102 —
" на чембери	" "	140 —
Кюкюръ франц.	" "	80 —
Калай англійски	" "	1100 —
Таміанъ	" "	320 —
Стубечъ Генув. чивта	" "	270 —
Тенекія англ.	" "	420 —
Румъ англ. галона	" "	18 —
" американ.	" "	16 —
Нишаджъръ	ока-та	8 —
Тарчинъ	" "	24 —
Каланғиръ.	" "	12 —
Пиперъ	" "	8 2/4
Ени-бахаръ	" "	9 —
Хиндистанъ джевизи	" "	60 —
Синило англ.	" "	130 —
Кѣрмѣсъ англ.	" "	75 —
Бадеми Месински.	" "	9 1/2
Турски	" "	9 —
Сакжски	" "	6 —
Кафе Мартиника 100-те оки	"	нема
" Авана	" "	такожде
" Капио	" "	1050 —
Бѣла книга Трикапело топа	"	32 —
" Левъ	" "	42 —
" Боза	" "	30 —
Хайваръ Персійски ока-та	"	25 — 30
Масло Сибирско	" "	14 —
" Кѣрмѣско	" "	14 —
" Влашко	" "	14 —
Чирвишъ Влашки	" "	12 —
Древено масло Волос.	" "	8 2/4
" Адрамитско	" "	8 —
Маслинни трилійски	" "	3 —
Восакъ	" "	24 —
Сапунъ критски	" "	5 3/4
" закинески	" "	6 —
Хинт-ипли англ. № 8/14 ока-та	"	14 — 16
" " 12/20	" "	15 — 17
" " 16/24	" "	16 — 18
" " 20/30	" "	17 — 19

ЦѢНОРАСПИСЪ

на

жита-та вѣ Цареградъ.

жито кураво Азовско, кило-то гр.	50 — 52
Бессарабско . . .	38 — 40
Румелійско . . .	39 — 40
жито мягко Ибраилско . . .	31 — 32
Румелійско . . .	30 —
кукурусь Румелійскій . . .	20 —
Бессарабскій . . .	15 1/2 15
Ибраилскій . . .	14 1/2 15
Галацкій . . .	15 1/2 16
Галацкій . . .	16 — 17
Кѣржмскій . . .	16 —